

Modstand imod at forandre Sædtillæget. Dette gjør nu ikke videre til Sagen; men Lingen er, at naar de Herrer begge have yttret, at dersom vi havde beholdt Sædtillæget, saa vilde vi ikke have havt Trang til denne Lov, saa er dette en meget slem Misforstaaelse af de ærede Herrer. De ærede Medlemmer have vistnok ikke husket paa, at den Lov, som ordnede Sædtillæget, af 19de Februar 1861, indeholdt en Klausul, som var den, at naar en Lønne Blandingsfod gif i en Pris af over 6 Rd. saa kom slet ikke i Betragtning, hvad der var over 6 Rd. Deraf blev naturlig Følgen den, at Sædtillæget aldrig kunde stige til mere end noget Vist, og efterstom Kornpriserne i den sidste Halvdel af Tredserne stode ikke saa lidet højere end i den første Halvdel, saa er Følgen deraf bleven, at vi, hvis jeg ikke huller feil, lige siden 1866 have havt saadanne Forhold med Hensyn til Kornpriser, at vi i alle de Aar, som ere forløbne derefter, vilde have havt Maximum af Sædtillæget, der som bekendt var vel noget, men ikke meget højere end det faste Tillæg, som kom til at træde i Stedet derfor. Det vil altsaa ses, at i de sidste Aar vilde de Embedsmænd, som have havt Sædtillæg, vel have havt et lidt højere Tillæg, end de nu have havt, men det vilde alligevel paa ingen Maade have kunnet slaa til at modvirke de Grunde til en Forandring, som have bevirket Regjeringens Fremleggelse af det nærværende Lovforslag. Thi, som de Herrer ville vide, dersom de have læst den Betænkning, der foreligger, og hvormed Regjeringens Forslag er bilagt, det er jo slet ikke Sædpriserens Høide, der har bevæget Regjeringen til at fremlægge nærværende Forslag, men det er ganske andre Forhold, der have været bestemmende i den Henseende, og disse Forhold vilde aldeles i samme Grad have gjort sig gjældende, om vi havde havt Sædtillægsloven bestaaende i fuld Virksomhed. Et andet Punkt, som er blevet berørt, er Spørgsmaalet om Revisionen. Jeg har allerede kortelig omtalt, at dette Lovforslag paa ingen Maade kan betragtes som en anteciperet Revisionslov, men jeg vil tillige gjøre opmærksom paa, at dette Forslag ogsaa berører visse Lønningslove, for hvilke der ikke er en tiaarig Revision, nemlig de militære Lønningslove, der jo ere forelagte særlig, men i Forbindelse med den hele Hærlov. Om denne vil blive færdig i denne Session, er det jo ikke godt muligt at vide, men endnu har man ikke noget særdeles levende Haab om, at den skulde blive færdig. Smød denne vigtige Del af de Lønningsforbedringer, som her er Tale om, nemlig Alt, hvad der angaar Krigs- og Marineministeriet, der alene udgjør, saavidt jeg erindrer, $\frac{1}{4}$ af den hele Sag, kan den omtalte Indvending aldeles ikke gjøres gjældende. Men, mine Herrer, der er endnu et Punkt, som staar i Forbindelse hermed, og som forekommer mig at maatte gjøre Dem særdeles betænkkelige ved det Forslag, som er stillet. Ifjor havde de Herrer

jo ogsaa Flertal i dette Thing og havde ligeledes Mistillid til Regjeringen, men da blev der fremlagt, og de vedtoge ikke bestomindre adskillige Lønningslove, som ere nævnte her i Lovforslagets § 2, nemlig „Lov indeholdende Tillæg til Lønningslovene for Sold- Post- og Telegrafvæsenet af 21de Marts 1873,“ „Lov indeholdende Tillæg til Lov af 25de Juli 1867 om Lønninger m. v. ved Hæren af 17de Mai 1873“ og „Lov indeholdende Tillæg til Loven af 15de Mai 1868 om Lønninger m. v. ved Søværnet“ af f. D. Disse Love vedtog De altsaa ifjor i Marts og Mai Maaneder, og den Gang fandt de ikke — og vistnok med fuld Grund —, at der var nogen Anledning for Dem til paa Grund af Deres Mistillid til Regjeringen at undlade at vedtage saadanne Lønningsbestemmelser, som maatte siges at være ugvendige. Men jeg kan da ikke indse, hvorfor de Herrer i Aar ville følge en anden Fremgangsmaade end den, de selv have godkjendt ifjor. Det laa i deres egen Beslutning ifjor, at de paa ingen Maade ville lade Dem bestemme af Deres Mistillid til ikke at behandle saadanne Spørgsmaal som disse, og saa foreslaa de dog i Aar ikke at behandle dem! Det forekommer mig at være en fuldstændig Inkonsekvens. Jeg kan altsaa ikke indse Andet, end at de Grunde, som ere anførte for ikke at bestyrtte sig med den foreliggende Sag, ere overordentlig svage, og tillige, at de ere af den Bestaffenhed, at de maa gjøre Thinget meget betænkeligt ved at slutte sig til dem. Jeg skulde derfor raade til, at man ikke vedtager den foreslaaede Dagsorden.

Jagerslev: Naar man har foreslaaet at afvise det foreliggende Lovforslag ved en Dagsorden, er det slet af politiske Motiver, men jeg kan ikke ganske være enig i, at saadanne Motiver her bør komme i Betragtning. Den forskjellige Opfattelse hænger jo vel noget sammen med, hvortil man betragter Statens Embedsmænd, og jeg kan da ikke ganske være enig i Ytringer, der, saavidt jeg opfattede dem, faldt f. Ex. fra det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle). Jeg tror saaledes ikke, at man paa nogen Maade kan sige, at Embedsmændene efter vor Forsatning fortrinnsvis kunne, skulde eller bør betragtes som Regjeringens Tjenere; jeg tror, at de ere Statens Tjenere, og dette forekommer mig ogsaa at være slaaet saa fast som vel muligt i Grundloven. Naar man henter sine Motiver fra den sidste politiske Bevægelse, skal jeg saa villig som Noget indrømme, at Embedsmændene i alt Væsentligt da stode paa Regjeringens Side, men jeg tror at de stode der af Overbevisning. Der vil naturligvis ogsaa kunne anføres Exempler paa, at Embedsmænd staa kraft paa den anden Side, og jeg behøver ikke at lede saa langt for at vise, at der findes Embedsmænd, som optræde temmeligt skarpt imod Ministeriet; jeg kan derfor ikke se Andet end, at